

noget Underskud. Vi er i Virkeligheden alle sammen tjente med at have en klar og fast Opfattelse af, hvad der er rigtigt.

Den højtærede Statsminister siger jo i det hele taget med Hensyn til mange af disse Forhold mange rigtige Ting. Den højtærede Minister siger meget rigtigt om Driftsregnskabets og Anlægsregnskabets Forhold til hinanden, at hvis vi havde en fuldkommen stemmende Balance for det hele Budget, var der faktisk tilvejebragt et Overskud. Det er fuldkommen rigtigt, men den højtærede Minister, som saa ofte har saa udmærkede Principper, og som ved saa god Besked paa saa mange Omraader, benytter saa hyppigt sine Erfaringer og sine gode Principper paa en meget svag Maade. Naar den højtærede Minister kender hele dette Regnskab saa godt, som han gør, kan han nemlig ikke paastaa, at der i Virkeligheden er Balance paa dette Driftsregnskab, for saa ved han meget vel, at hele dette Regnskab er affattet paa en saadan Maade, at det ikke er et virkeligt Driftsregnskab, og at vi derfor, saa længe det ikke er et virkeligt Driftsregnskab, er nødt til at tage baade Anlæg og Drift under eet for at komme til et Hovedresultat, som i alt Fald talmæssigt har sin Sikkerhed.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard benyttede en Del Tid til at angribe den radikale Skattepolitik under dette Ministerium og hævdede som en Maksime, at ethvert Parti havde Pligt til at bevilge enhver Regering de Midler, som den til enhver Tid forlanger, paa en hvilken som helst Maade den forlanger dem. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem vilde opretholde denne Maksime for sig selv, dersom han skulde komme i det Tilfælde at være i Opposition til en Regering. Han vilde vel nok som sin Hovedmaksime paastaa dette, at man skal bevilge en Regering det fornødne til Statshusholdningen, men han vilde kræve for sig Indflydelse paa, hvorledes Midlerne gives, og just saadan stillede vi os overfor de Skattelove, som Statsminister Neergaard krævede, idet vi udtrykkelig sagde, at det Beløb, som Ministeren havde forlangt, vilde vi være med til at bevilge ham, ja vi vilde end ikke principielt afvise nogen af de foreslaaede Skatter, men vi forbeholdt os ved Forhandling Medvirken og Indflydelse paa deres Form, idet vi kritiserede dem, men den højtærede Statsminister stillede sig paa det Standpunkt, at det var ham ligegyldigt, om han fik Socialdemokraterne og os med eller ikke til disse Love, og han behøvede

derfor ikke at forhandle med os, han behøvede ikke at tage Hensyn til de Forslag, vi stillede vedrørende Chokoladeskatten og Restaurationsskatten, han vilde ikke en Gang udføre de Anmodninger, man gav ham om at forsøge paa, hvorledes de skulde omordnes. Han behøvede det ikke af den simple Grund, at han, som han siger, jo har nok i det konservative Folkeparti; naar han har forhandlet sig til Rette med det, gennemfører han, hvad de to Partier kan og vil tilsammen. Men under saadanne Omstændigheder er det ganske givet, at de, hvis Medvirken ikke udkræves, ja, endogsaa frabedes, ikke kan stemme for et Lovforslag, naar det faar en Form, som de i i høj Grad maa misbillige. Derfor ved det ærede Medlem Hr. Martin Hansen jo ogsaa meget godt, at hvad jeg har sagt om Restaurationsskatten og Chokoladeskatten, er nøjagtigt det samme Standpunkt, som vi tog i vor Betænkning og her i Salen, nemlig at vi kun vilde opretholde en Del af disse Skatter, den Del, som er virkelig Luksusbeskatning. Hvad der stod i vor Betænkning, opretholder vi nu og vil opretholde efter Valget. Jeg synes ikke, det ærede Medlem skulde forlade en ærlig Forhandlingsmaade, som han anvendte noget mere udpræget paa et Tidspunkt, da han ikke var kommet saa højt op, som han er i Øjeblikket.

Mange ærede Medlemmer har talt om Spørgsmaalet „efter Valget“, som alle kredser om. Jeg har noteret lidt af, hvilke Formodninger man har om, hvad der kan ske, i den Rækkefølge, hvori det er sagt. Det ærede Medlem Hr. Sundbo mente, at der efter Valget vilde foreligge en Blok mod Socialdemokratiet, sammensat af alle Partier, og han glædede sig aabenbart til denne splendide Isolation. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg saa Regeringens Dannelse foregaa let under socialdemokratisk Hensyntagen til andre. Konservative Medlemmer har let strejft den ret hyppigt af konservative Talere i Landet fremførte Tanke om en Regering, hvori Konservative var repræsenteret. Nogle Medlemmer af Venstre har dertil sagt: aldrig! Andre har bevaret Tavshed deroverfor. Overfor min Udtalelse om, at jeg tvivlede paa, at Venstre vilde gaa til Valg med Ministeriet Neergaard som Fane, har 3 Medlemmer erklæret, at det vilde de. Jeg kan sige, at Venstre er for saa vidt et fremkomme-ligt Parti: naar man trykker paa dem, saa siger de det, man ønsker, de skal sige. Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har dog for sit Vedkommende slaet